

Hinni kell az ügyben, az emberekben, kompromisszumokat kötni – és persze veszteni is kell tudni! Méltatlan támadásokat is el kell tudni viselnie! Tervének is kell lennie. Spindler Tibor ilyen ember.

Mi lehet a titka? A családi indíttatás és szakmai tradíció, a „tisztos ipar” hitvallása. Úgy gondolom, az autósport is jó iskola volt. Ahol óriási a felelősség, csak csapatmunkában lehet eredményt elérni, minden élesben megy, döntéskényszer van, de a döntésre sok idő nincs. Az autósport másik hozadéka a felkészülés, az átgondolás, az itiner készítése. Tovább gondolva: ez minden jó szervezés lépéssora is. A realitások ismerete, a „bevállalható” kockázat, vagy ha nem ment éppen, akkor a „csak azért is megcsináljuk” szelleme. A szakma ügyeinek vitele is ezt kívánja.

Egy vezetőnek a szakma hétköznapijában is benne kell lennie, innen veszi az információt, innen érkezik a visszacsatolás. Legáltalább ennyire fontos, hogy az intézményeknél, a hatóságoknál, a társszervezeteknél is respektusa legyen.

Tudjuk, néha bele lehet fáradni abba, hogy a nagy energiabevetés ellenére nehezen jönnek a várt eredmények, a szakmában is sokszor süket fülekre találunk a figyelmeztetések, a tanácsok. Sokszor igaz, hogy „érted haragszom, nem ellened”. A küzdelem nem szélmalomharc, nem eleve kudarcra ítéltetett, de realisan bizony csak kisebb-nagyobb részeredmények elérése várható. Persze ez sem kis dolog! Nem azon sajnálkozunk, hogy ezt vagy azt miért nem lehet elérni, hanem: ha így nem, akkor hogyan másképp. Spindler Tibor ilyen ember.

Az autósszakma nagyon kiterjedt, szerteágazó. Részérdekeik eltérőek, így nem is lehet a teljes átfogás egy szervezet feladata. Arra azonban törekedni kell, hogy jószándéktól vezérelve, kölcsönös előnyökre építve, minél szélesebb legyen az összefogás, a konzultáció, az álláspontok egyeztetése, a kompromisszumkeresés, a negatív jelenségek és szereplők kiszorítása.

Az sohasem lesz, hogy minden harmonikus. Nem is lenne jó, hiszen a fejlődés maga hozza az ellentmondásokat. Ezeket azonban tudni kell kezelni.

Tisztelt Elnök Úr, kedves Tibor! Köszöntünk 60. születésnapod alkalmából, és tudatjuk, hogy a „negyedik negyedben” csak ennyi feladat vár Rád...

DR. NAGYSZOKOLYAI LÁVÁN

Köszöntés és köszönet

Spindler Tibor, az Autószerelők Országos Egyesületének elnöke 60 éves. Elnök Úr! Kedves Tibor! Az Isten éltesse! Adjon erőt, teherbíró egészséget, hogy a szakma boldogulásáért, szakmatársainkért érzett felelősséggel végzett munkádat folytasd továbbra is. Sokan vagyunk, akik őszinte tisztelettel és barátsággal köszöntenek, és köszönik mindazt, amit eddig tettél.

A 60. születésnap vajon csak egy nap vagy a nagy napok egyike? Ki így, ki úgy fogja fel. Az élet kimérettetésében a prémiumévek előtt – ez mégiscsak a belépés napja a negyedik negyedbe. És ha van olyan, hogy normális menet, akkor ehhez a szakaszhoz is illenek feladatok. A Te munkádban, mert a világ dolgai is ilyenek mostanában, nem lehet szünetet tartani, menni kell tovább azon az úton – erre kérünk – amit választottál.

Visszatekintve az együtt megélt utóbbi bő húsz évre, Spindler Tibor mindent megtett azért, hogy amit vállalt, jónak tartott – és sokan kérték, biztatták is erre –, azt létrehozza, működtesse. Az autószerelő szakmát, tágabb értelemben az autófenn tartással kapcsolatos tevékenységek szakmai érdekvédelmét, az ennek alapját adó vállalkozói, mesteremberi szakmai összefogást.

Spindler Tibor munkáját értékelni csak annak a közegnek az ismeretében lehet, amelyben szakmaszervező, érdekvédő munkáját végzi. Egy normális gazdasági struktúrájú, pénzügyi és szakmai irányítású, közepesen tehetős társadalomban egyedül egy probléma lehetséges: az autó technikája adta

próbatételek. Ezzel szemben, nagyfokú szegénység mellett jó húsz éve se normális gazdasági struktúra és gazdasági élet a kvv-szektorban, se normális irányítás. Az sem csoda, hogy mindezzel a megélhetési és „sportos” ügyeskedés és a feketegazdaság szorosan együtt jár. Felfoghatatlan, hogy miért ilyen mértékű a vállalkozásellenesség, létük nehezítése világunkban.

Itt van nagy szükség az érdekvédelemre, annak különböző szintjeire! Könnyebb lenne a helyzet, ha ennek lennének intézményesített fórumai, törvényi megalapozottságai. Jobbára az sincs, ha itt-ott van is, többnyire csak nevében él.

Az sem csoda, hogy az emberek kiábrándultak. „Csak magunkra számíthatunk!” – mondják. És sajnos vannak olyanok is, akiknek jó ez az állapot, s a zavaros fenn tartásáért tenni is hajlandók.

Ilyen állapotok között is vannak emberek, akik vallják, nincs rendben ez így. Tenni kell azért, hogy a dolgok a rendes kerékvágásukba visszaálljanak, és ott haladjanak tovább.

Spindler Tibor ilyen ember.

Azt látjuk, hogy a dolgok maguktól is – jól vagy rosszul – mennek, de talán nem kell nagyon sok ahhoz, hogy jobban, problémamentesen menjenek. Már tudjuk, hogy mennyi munka kell ahhoz, hogy akárcsak egy kis eredmény is szülessen.

Annak, aki arra adja a fejét, hogy egy szakmai közösség boldogulását segítse, elszántnak, elkötelezettnek, kitartónak kell lennie.